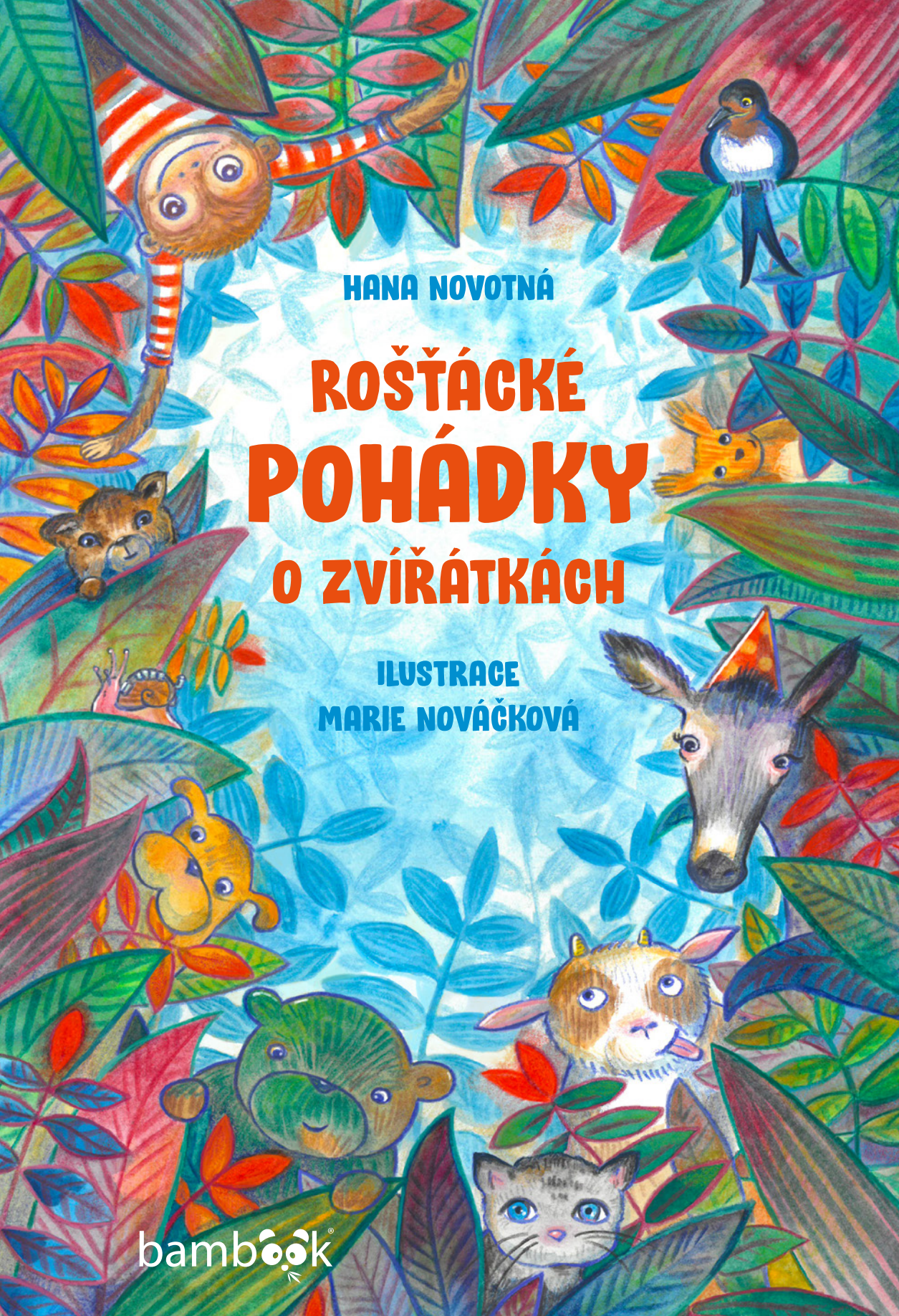

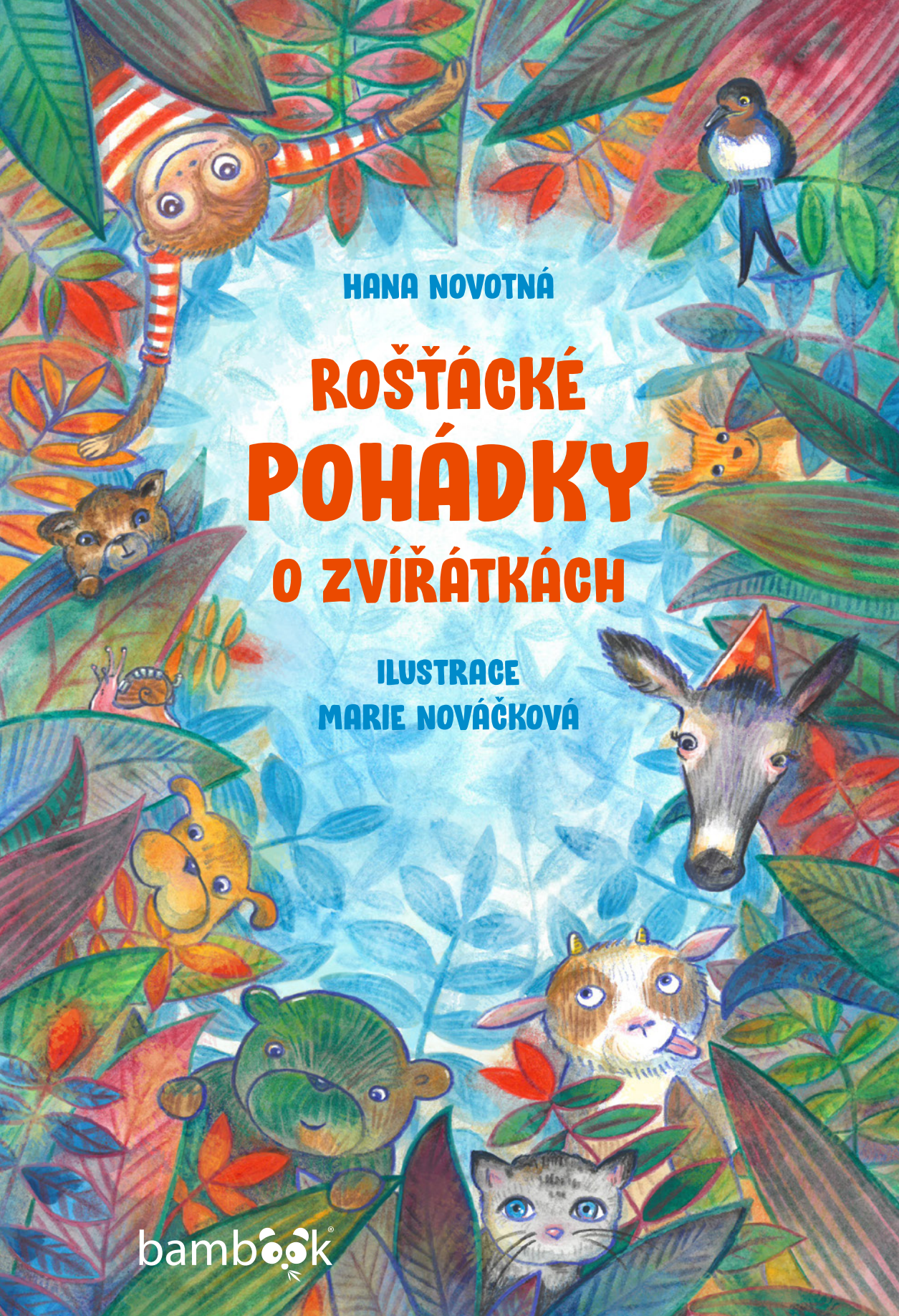

HANA NOVOTNÁ

ROŠŤÁCKÉ POHÁDKY O ZVÍŘÁTKÁCH

ILUSTRACE
MARIE NOVÁČKOVÁ

HANA NOVOTNÁ

ROŠŤÁCKÉ POHÁDKY O ZVÍŘÁTKÁCH

ILUSTRACE
MARIE NOVÁČKOVÁ

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Hana Novotná

ROŠŤÁCKÉ POHÁDKY O ZVÍŘÁTKÁCH

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 9122. publikaci

Ilustrace Marie Nováčková
Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková
Grafická úprava Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 80
Vydání 1., 2024

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2024
Cover Illustration © Marie Nováčková, 2024

ISBN 978-80-271-7103-3 (pdf)
ISBN 978-80-271-1019-3 (print)

Obsah

O vlaštovce Alžbětce, která se nechtěla stěhovat ...	7
O kočičce, která místo mňoukání kňourala	14
O netrpělivé opičce Emilce, která chtěla mít všechno hned	22
Jak si kozlík Bonifác dal truhlíka k večeři	28
Jak malý vlk dostal velký hlad	34
O zrzce Veverušce, která měla pořádnou vyřídilku	39
O špinavém pejskovi, který se bál koupání, a tak utekl z domova	44
Jak si ježeček Mireček spočítal novou maminku	53
O loudavém šnekovi, který se chtěl stát novinářem	59
O oslíku Kájovi, který chtěl dělat všechno úplně sám	68
O malém mēdovi Bédovi, který ničil všechno, co mu přišlo pod tlapku	74

O vlaštovce Alžbětce, která se nechtěla stěhovat

„Vittvitt, dukdukduk, vittvitt, dukdukduk!“

Kos Tomáš opakoval předem domluvené heslo pořád dokola: „Dukdukduk, vittvitt, dukdukduk!“ Prozpěvoval si pěkně nahlas, jednak to kosi mají ve zvyku, jednak už se nemohl dočkat své nejlepší kamarádky, vlaštovky Alžbětky.

„No jo, holka, těm to vždycky strašně trvá,“ pomyslel si pro sebe a z dlouhé chvíle zářivě žlutým zobáčkem čechral svá krásná, matně černá pírka. Byl tak zabraný úpravou svého zevnějšku, že si sotva mohl všimnout dělové koule, která se na něho zezadu řítila!

„Dukdukduk, vittvitt! Promiň, že letím tak pozdě,“ omlouvala se Alžbětka.

Kos Tomáš měl na hlavě úplně novou kšiltovku, která mu při nárazu sklouzla přes oči a jen taktak se zastavila o zobák, takže naštěstí nebylo vidět, že se přece jen trošku zlobí.

„To nevadí, taky jsem měl malé zpoždění.“ Kosí kluk zvedl kšilt, který mu bránil ve výhledu, a zadíval se na

svou kamarádku. Ta byla krapet udýchaná a rozčepýřená. Ale krásně se usmívala.

„Tak co podnikneme?“ mrkla na Tomáše a obrátila mu žluto-černou čepici kšiltem dozadu.

„Takhle ti to fakt sekne.“ Narovнала se a čekala, s jakým úžasným plánem ji dnes její úplně nejlepší kamarád překvapí.

